

Downloaded via the EU tax law app / web

Esialgne tõlge

EUROOPA KOHTU OTSUS (kümnes koda)

7. märts 2018(*)

Eelotsusetaotlus – Ühine käibemaksusüsteem – Direktiiv 2006/112/EÜ – Käibemaksukohustuslase registreeringu tühistamine – Kohustus tasuda käibemaks, mis saadi ajavahemikul, mil registreering käibemaksukohustuslasena oli tühistatud – Ei tunnustata õigust maha arvata käibemaks, mis on tasutud sellel ajavahemikul tehtud ostudelt

Kohtuasjas C-159/17,

mille ese on Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus, Rumeenia) 10. märtsi 2017. aasta otsusega ELTL artikli 267 alusel esitatud eelotsusetaotlus, mis saabus Euroopa Kohtusse 29. märtsil 2017, menetluses

Întreprinderea Individuală Dobrescu M. Marius

versus

Ministerul Finanțelor Publice – A.N.A.F. – D.G.R.F.P. Galați – Serviciul Soluționare Contestații,

A.N.A.F – D.G.R.F.P. Galați – A.J.F.P. Constanța – Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Fizice 2 Constanța,

EUROOPA KOHUS (kümnes koda),

koosseisus: koja president E. Levits (ettekandja), kohtunikud A. Borg Barthet ja F. Biltgen,

kohtujurist: H. Saugmandsgaard Øe,

kohtusekretär: A. Calot Escobar,

arvestades kirjalikku menetlust,

arvestades seisukohti, mille esitasid:

- Rumeenia valitsus, esindajad: R. H. Radu, C. M. Florescu ja E. Gane,
- Euroopa Komisjon, esindajad: R. Lyal ja G. D. Balan,

arvestades pärast kohtujuristi ärakuulamist tehtud otsust lahendada kohtuasi ilma kohtujuristi ettepanekuta,

on teinud järgmise

otsuse

1 Eelotsusetaotlus puudutab nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1), mida on arvete esitamist käsitlevate

eeskirjade osas muudetud nõukogu 13. juuli 2010. aasta direktiiviga 2010/45/EL (ELT 2010, L 189, lk 1), (edaspidi „direktiiv 2006/112“) artiklite 167–169, artikli 179, artikli 213 lõike 1, artikli 214 lõike 1 punkti a ja artikli 273 tõlgendamist.

2 Taotlus on esitatud ühelt poolt Întreprinderea Individual? Dobre M. Mariuse (üksikettevõtja Dobre M. Marius, edaspidi „Dobre“) ning teiselt poolt Ministerul Finan?elor Publice – Agen?ia Na?ional? de Administrare Fiscal? – Direc?ia General? Regional? a Finan?elor Publice Gala?i – Serviciul Solu?ionare Contesta?ii (rahandusministeerium – riigi maksuamet – Gala?i maksukeskus – vaiete läbivaatamise teenistus) ja Agen?ia Na?ional? de Administrare Fiscal? – Direc?ia General? Regional? a Finan?elor Publice Gala?i – Administra?ia Jude?ean? a Finan?elor Publice Constan?a – Serviciul Inspec?ie Fiscal? Persoane Fizice 2 Constan?a (riigi maksuamet – Gala?i maksukeskus – Constan?a maakonna maksuosakond – Constan?a füüsiliste isikute maksukontrolli teenistus nr 2) (edaspidi koos „maksuhaldur“) vahelises vaidluses selle üle, kas Dobrel on õigus maha arvata käibemaks oma ostudelt perioodil, mil tema registreering käibemaksukohustuslasena oli tühistatud.

Õiguslik raamistik

Direktiiv 2006/112

3 Direktiivi 2006/112 artiklis 167 on sätestatud:

„Mahaarvamisõigus tekib mahaarvatava maksu sissenõutavaks muutumise ajal.“

4 Direktiivi X jaotise „Mahaarvamine“ artikkel 168 on sõnastatud järgmiselt:

„Kui kaupu ja teenuseid kasutatakse maksukohustuslase maksustatavate tehingute tarbeks, on maksukohustuslasel õigus selles liikmesriigis, kus ta neid tehinguid teeb, käibemaksust, mida ta on kohustatud tasuma, maha arvata:

a) käibemaks, mis kuulub tasumisele või on tasutud selle liikmesriigi territooriumil kaupade või teenuste eest, mille talle on tarninud või osutanud või tarnib või osutab mõni teine maksukohustuslane;

[...]“.

5 Direktiivi artikli 178 punktist a tuleneb, et seoses kaubatarnetega ja teenuste osutamisega peab maksukohustuslane mahaarvamisõiguse kasutamiseks täitma muu hulgas järgmise tingimuse:

„[...] peab tal olema XI jaotise 3. peatüki 3.–6. jao kohaselt koostatud arve“.

6 Sama direktiivi artikli 179 esimese lõigu kohaselt:

„Maksukohustuslane teeb mahaarvamise, lahutades vastava maksustamisperioodi tasumisele kuuluvast käibemaksu kogusummast käibemaksu kogusumma, mille suhtes on samal perioodil tekkinud artikli 178 kohaselt teostatav mahaarvamisõigus.“

7 Direktiivi 2006/112 artikli 213 lõikes 1 on sätestatud:

„Iga maksukohustuslane teatab, millal tema tegevus maksukohustuslasena algab, muutub või lõpeb.

[...]“.

8 Selle direktiivi artiklis 214 on täpsustatud:

„1. Liikmesriigid võtavad vajalikud meetmed, et järgmised isikud registreerida, andes neile individuaalse numbri:

a) iga maksukohustuslane, välja arvatud artikli 9 lõikes 2 nimetatud maksukohustuslased, kes teeb oma riigi territooriumil mahaarvamisõigust andvaid kaubatarneid või osutab teenuseid, välja arvatud sellised kaubatarneid ja teenuseosutamised, mille puhul peab käibemaksu artiklite 194–197 ja artikli 199 kohaselt tasuma ainult kaupade soetaja või teenuste saaja või isik, kelle tarbeks kaubad või teenused on mõeldud;

[...]“.

9 Selle direktiivi artikli 250 lõikes 1 on ette nähtud:

„Iga maksukohustuslane peab esitama käibedeklaratsiooni, kus on ära toodud kogu sissenõutavaks muutunud maksu ning tehtavate mahaarvamiste arvutamiseks vajalik teave, sealhulgas nimetatud maksu ja mahaarvamistega seotud tehingute koguväärtus ning maksuvabade tehingute summa, ulatuses, mis on vajalik maksubaasi kindlaksmääramiseks.“

10 Sama direktiivi artiklis 252 on täpsustatud:

„1. Käibedeklaratsioon esitatakse liikmesriikide kindlaksmääratava tähtaja jooksul. Nimetatud tähtaeg ei või olla pikem kui kaks kuud iga maksustamisperioodi lõpust.

2. Liikmesriigid määravad maksustamisperioodiks kas ühe kuu, kaks kuud või kolm kuud.

Liikmesriigid võivad määrata ka teistsuguseid maksustamisperioode, mis pole ühest aastast pikemad.“

11 Direktiivi 2006/112 artikkel 273 on sõnastatud järgmiselt:

„Liikmesriigid võivad maksukohustuslaste riigisiseste ja liikmesriikidevaheliste tehingute võrdse kohtlemise põhimõtet järgides kehtestada käibemaksu nõuetekohaseks kogumiseks ning maksudest kõrvalehoidumise ärahoidmiseks vajalikuks peetavaid muid kohustusi, tingimusel et sellised kohustused ei too liikmesriikidevahelises kaubanduses kaasa formaalsusi piiriületamisel.

[...]“.

Rumeenia õigus

12 Seaduse nr 571/2003, millega kehtestatakse maksuseadustik, (Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal) (*Monitorul Oficial al României*, nr 927, 23.12.2003) artikli 11 lõikes 13 on ette nähtud:

„Rumeenias asuval maksukohustuslasest maksumaksjal, kelle registreering käibemaksukohustuslasena on tühistatud artikli 153 lõike 9 punktide b–e ja punkti h alusel, puudub kõnealusel ajavahemikul õigus sisendkäibemaksu maha arvata, kuid ta on kohustatud VI jaotise sätete alusel kogutud käibemaksu tasuma sel ajavahemikul sooritatud maksustatavatelt tehingutelt. Ajavahemikul, mil huvitatud isikul puudus kehtiv käibemaksukohustuslasena registreerimise number, selliste kaupade ja/või teenuste ostmisel, mis on soetatud tehingute jaoks, mis sooritatakse pärast käibemaksukohustuslasena registreerimise kuupäeva ning mis annavad õiguse VI jaotise alusel mahaarvamiseks, korrigeeritakse maksukohustuslase kasuks – märkides pärast käibemaksukohustuslasena registreerimist maksukohustuslase esitataval artiklis 1562 ette

nähtud esimesel maksudeklaratsioonil või olenevalt olukorrast hilisemal deklaratsioonil maksu ära – maksu, mis puudutab:

- a) registreerimise hetkel ladustatud kaupa ja kasutamata teenuseid, mis tehakse kindlaks inventuuri põhjal;
- b) materiaalsel põhivara, sealhulgas tootmisvahendeid, mille puhul ajavahemik mahaarvamise korrigeerimiseks ei ole lõppenud, ning ehitusjärgus olevat materiaalsel põhivara, mis tehakse kindlaks inventuuri põhjal ja mis käibemaksukohustuslasena registreerimise hetkel kuulub huvitatud isikule. Materiaalse põhivara puhul, mis ei ole tootmisvahendid, kohandatakse vastavat maksu käibemaksukohustuslasena registreerimise hetkel veel amortiseerimata väärtusele. Tootmisvahenditele kohaldatakse artiklit 149;
- c) hiljem saadava kauba ja teenuste ostmist, see tähendab kaupa ja teenuseid, mille puhul maks tuleb tasuda kooskõlas artikli 1342 lõike 2 punktidega a ja b ning mille maksustatav teokoosseis, see tähendab kauba tarnimine või teenuse osutamine leiab aset pärast seda kuupäeva“.

13 Selle seaduse artikli 153 lõike 9 punktis d on täpsustatud:

„[p]ädev maksuhaldur tühistab isiku registreerimise käibemaksukohustuslasena vastavalt käesolevale artiklile:

[...]

- d) kui isik ei ole poolaasta jooksul esitanud ühtegi artiklis 1562 ette nähtud käibedeklaratsiooni, kuid ei ole punktis a või punktis b viidatud olukorras alates asjaomasele kalendripoolaastale järgneva teise kuu esimesest päevast. Need sätted kehtivad vaid isiku suhtes, kelle maksustamisperiood on kalendrikuu või kvartal. Alates 2012. aasta juulit puudutavast deklaratsioonist isiku puhul, kelle maksustamisperiood on kalendrikuu, või alates 2012. aasta kolmandat kvartalit puudutavast deklaratsioonist maksukohustuslase puhul, kelle maksustamisperiood on kvartal, tühistab pädev maksuhaldur tema registreerimise käibemaksukohustuslasena, kui viimane ei ole kuuel järjestikusel kalendrikuul – isiku puhul, kelle maksustamisperiood on kalendrikuu – või kahe järjestikuse kvartali jooksul – isiku puhul, kelle maksustamisperiood on kvartal, kuid kes ei ole punktis a või punktis b viidatud olukorras – esitanud ühtegi artiklis 1562 ette nähtud maksudeklaratsiooni esimesel juhul alates selle kuu esimesest päevast, mis järgneb kalendrikuule, mil lõppes kuuenda deklaratsiooni esitamise tähtaeg, ning teisel juhul alates selle kuu esimesest päevast, mis järgneb kalendrikuule, mil lõppes teise deklaratsiooni esitamise tähtaeg.“

14 Selle seaduse artikli 153 lõikes 91 on ette nähtud:

„Käibemaksukohustuslasena registreeringu tühistamise menetlus toimub kehtivate menetlusnormide alusel. Pärast seda, kui registreering käibemaksukohustuslasena on tühistatud lõike 9 punktide a–e ja h alusel, registreerib pädev maksuhaldur käibemaksukohustuslase lõike 71 alusel järgmiselt:

[...]

- c) maksukohustuslase taotluse alusel lõike 9 punktis d viidatud juhul alates käibemaksukohustuslasena registreerimise otsuse teatavakstegemise kuupäevast maksukohustuslase esitatud järgnevate andmete või dokumentide alusel:

- 1) tähtajaks esitamata käibedeklaratsioonide esitamine;

2) sellise põhjendatud taotluse esitamine, milles on märgitud, et maksukohustuslane kohustub käibedeklaratsioonid esitama seaduses ette nähtud ajaks;

[...]“.

15 Sama seaduse artikli 1563 lõikes 10 on ette nähtud:

„Maksukohustuslane, kelle käibemaksukohustuslasena registreeringu number tühistati artikli 153 lõike 9 punktide a–e alusel, peab esitama deklaratsiooni võlgnetava sissenõutud maksu kohta vastavalt artikli 11 lõigetele 11 ja 13 kuni selle kuu 25ndaks kuupäevaks (kaasa arvatud), mis järgneb kuule, mille jooksul muutus maks sissenõutavaks sooritatud kaubatarnelt või osutatud teenustelt või nende kaupade või teenuste omandamiselt, mille eest ta võlgneb maksu, ning mis on toimunud ajavahemikul, mil maksukohustuslasel puudus kehtiv käibemaksukohustuslasena registreerimise number. [...]

[...]“.

Põhikohtuasi ja eelotsuse küsimus

16 Dobre oli Rumeenias käibemaksukohustuslasena registreeritud ajavahemikul alates 13. juulist 2011 kuni 31. juulini 2012.

17 Dobre jättis maksuhaldurile esitamata käibedeklaratsioonid 2011. aasta neljanda kvartali ja 2012. aasta esimese kvartali kohta, mille tõttu tühistati tema registreering käibemaksukohustuslasena alates 1. augustist 2012.

18 Dobre jätkas alates 1. augustist 2012 kuni 31. juulini 2013 käibemaksu sisaldavate arvete väljastamist, ilma et ta oleks esitanud vastavaid käibedeklaratsioone.

19 Dobre esitas 30. jaanuaril 2014 käibedeklaratsioonid 2011. aasta neljanda kvartali ning 2012. aasta esimese ja teise kvartali kohta.

20 Ajavahemikul 1. juulist kuni 4. augustini 2015 toimunud maksukontrolli tulemusel väljastas maksuhaldur maksuteate, millega kohustati Dobret tasuma muu hulgas summa suurusega 183 301 Rumeenia leud (RON) (ligikaudu 39 982 eurot), mis vastab käibemaksule, mille ta sai ajavahemikul, mil ta ei olnud käibemaksukohustuslasena registreeritud (edaspidi „maksuteade“).

21 Dobre palus käibemaksu tõttu, mille ta ajavahemikul, mil ta ei olnud käibemaksukohustuslane, oli tasunud kaupadelt ja teenustelt, mida ta kasutas, selleks et osutada juriidilistele isikutele tema tegevusalale vastavaid teenuseid, arvata nõutud summast maha 123 266 leud (ligikaudu 26 887 eurot), millest maksuhaldur keeldus.

22 Dobre vaidlustas maksuteate ja keeldumise summat vähendada, mis jäeti rahuldamata.

23 Dobre esitas Tribunalul Constanța (Constanța esimese astme kohus, Rumeenia) muu hulgas maksuteate peale kaebuse, mis jäeti samuti rahuldamata.

24 Dobre esitas Tribunalul Constanța (Constanța esimese astme kohus, Rumeenia) otsuse peale eelotsusetaotluse esitanud kohtule Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus, Rumeenia) apellatsioonkaebuse.

25 Eelotsusetaotluse esitanud kohus märgib, et keeldumine lubada maksukohustuslasel oma tegevuse käigus maha arvata sisendkäibemaks ning paralleelselt tal lasuv kohustus tasuda

käibemaksu, mille ta sai seoses oma osutatud teenustega, samas kui ta ei olnud enam käibemaksukohustuslane, kannab endas direktiivi 2006/112 artikli 273 kohaselt maksustamise vältimisega võitlemise eesmärki. Kohus kahtleb siiski, kas selline norm on kooskõlas mahaarvamisõiguse aluspõhimõttega.

26 Neil asjaoludel otsustas Curtea de Apel Constanța (Constanța apellatsioonikohus) menetluse peatada ja esitada Euroopa Kohtule järgmise eelotsuse küsimuse:

„Kas direktiivi [2006/112] artikleid 167, 168, 169 ja 179, artikli 213 lõiget 1, artikli 214 lõike 1 punkti a ja artiklit 273 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus niisugused siseriiklikud õigusnormid, mis niisugustel asjaoludel nagu põhikohtuasjas kohustavad maksukohustuslast, kelle registreering käibemaksukohustuslasena on tühistatud, tasuma riigile käibemaksu, mille ta sai ajavahemikul, mil käibemaksukohustuslase number oli tühistatud, ilma et talle oleks siiski antud õigust samal perioodil toimunud ostudelt tasutud käibemaksu maha arvata?“

Eelotsuse küsimuse analüüs

27 Oma eelotsuse küsimusega soovib eelotsusetaotluse esitanud kohus sisuliselt teada, kas direktiivi 2006/112 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus põhikohtuasjas kõne all olevatega sarnased siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad maksuhalduril keelduda lubamast maksukohustuslasel maha arvata käibemaks, kui tema registreering käibemaksukohustuslasena on tühistatud põhjusel, et ta jättis seaduses ettenähtud tähtajaks konkreetsel ajavahemikul esitamata käibedeklaratsioonid.

28 Kõigepealt tuleb esile tuua, et maksukohustuslase õigus arvata tasumisele kuuluvast või tasutud käibemaksust maha sisendkäibemaks, mille ta on tasunud saadud kaupade või teenuste eest, kujutab endast Euroopa Liidu õigusnormidega kehtestatud ühise käibemaksusüsteemi aluspõhimõtet (19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, punkt 35 ja seal viidatud kohtupraktika).

29 Nagu Euroopa Kohus on korduvalt toonitanud, on direktiivi 2006/112 artiklis 167 ja järgmistes artiklites sätestatud mahaarvamisõigus käibemaksusüsteemi lahutamatu osa ja seda ei saa üldjuhul kitsendada. Eeskätt on see kasutatav kohe kogu sisendkäibemaksuga koormatud tehingutelt tasutud maksu osas (19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, punkt 36 ja seal viidatud kohtupraktika).

30 Mahaarvamissüsteemi eesmärk on täielikult vabastada ettevõtja kogu tema majandustegevuse raames tasumisele kuuluva või tasutud käibemaksu koormast. Ühine käibemaksusüsteem tagab seega neutraalse maksustamise igasuguse majandustegevuse osas, olenemata selle eesmärgist või tulemustest, tingimusel et tegevus ise on üldjuhul käibemaksuga maksustatud (19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Paper Consult, C-101/16, EU:C:2017:775, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

31 Nii tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et neutraalse käibemaksu aluspõhimõtte nõuab, et sisendkäibemaksu mahaarvamise õigus antakse juhul, kui sisulised nõuded on täidetud, isegi kui maksukohustuslane on jätnud täitmata mõne vorminõude (28. juuli 2016. aasta kohtuotsus Astone, C-332/15, EU:C:2016:614, punkt 45).

32 Konkreetselt kujutavad direktiivi 2006/112 artiklis 214 ette nähtud käibemaksukohustuslasena registreerimine ning selle direktiivi artiklis 213 sätestatud maksukohustuslase kohustus teatada oma tegevuse algusest, muutumisest ja lõppemisest endast vaid kontrolliotstarbelisi vorminõudeid, mis ei saa kahtluse alla seada eelkõige käibemaksu mahaarvamise õigust, kui selle õiguse tekkimise sisulised tingimused on täidetud (9. juuli 2015.

aasta kohtuotsus Salomie ja Oltean, C?183/14, EU:C:2015:454, punkt 60).

33 Järelikult ei tohi käibemaksukohustuslast takistada teostamast talle kuuluvat mahaarvamisõigust põhjusel, et ta ei olnud käibemaksukohustuslasena registreeritud enne seda, kui ta kasutas soetatud kaupu oma maksustatavas majandustegevuses (21. oktoobri 2010. aasta kohtuotsus Nidera Handelscompagnie, C?385/09, EU:C:2010:627, punkt 51).

34 Lisaks on Euroopa Kohus otsustanud, et asjaolu, et maksukohustuslast karistatakse raamatupidamisarvestuse ja teatamise kohustuse täitmatajätmise eest mahaarvamisõiguse äravõtmisega, läheb ilmselgelt kaugemale sellest, mis on vajalik nende kohustuste nõuetekohase täitmise tagamise eesmärgi saavutamiseks, arvestades, et liidu õigus ei takista liikmesriikidel vajaduse korral sellise trahvi või rahalise karistuse määramist, mis vastab rikkumise raskusastmele (9. juuli 2015. aasta kohtuotsus Salomie ja Oltean, C?183/14, EU:C:2015:454, punkt 63).

35 See oleks teisiti juhul, kui selliste vorminõuete rikkumise tõttu on takistatud kindla tõendi esitamine selle kohta, et sisulised nõuded on täidetud (28. juuli 2016. aasta kohtuotsus Astone, C?332/15, EU:C:2016:614, punkt 46 ja seal viidatud kohtupraktika). Mahaarvamisõiguse keelamine sõltub nimelt rohkem selliste andmete puudumisest, mis on vajalikud tuvastamisel, et sisulised nõuded on täidetud, kui vorminõude järgimata jätmisest (vt selle kohta 11. detsembri 2014. aasta kohtuotsus Idexx Laboratories Italia, C?590/13, EU:C:2014:2429, punktid 44 ja 45).

36 Samuti võib keelduda mahaarvamisõiguse lubamisest, kui objektiivsete andmete alusel on tuvastatud, et mahaarvamisõigust kasutatakse pettuse või kuritarvituse kavatsusega (19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Paper Consult, C?101/16, EU:C:2017:775, punkt 43).

37 Käesoleval juhul selgub esiteks eelotsusetaotlusest, et Dobre registreering käibemaksukohustuslasena tühistati seaduse nr 571/2003 artikli 153 lõike 9 punkti d alusel põhjusel, et maksukohustuslane ei esitanud seaduses sätestatud tähtaja jooksul oma käibedeklaratsioone 2011. aasta neljanda kvartali ning 2012. aasta esimese ja teise kvartali kohta. Teiseks ei esitanud kõnealune maksukohustuslane neid deklaratsioone 2012. aasta augustist kuni 2013. aasta juulini, kuigi ta väljastas jätkuvalt käibemaksu sisaldavaid deklaratsioone, mistõttu ei andnud maksuhaldur talle õigust käibemaksu sel ajavahemikul maha arvata.

38 Käesoleva kohtuotsuse punktis 35 esitatud kaalutlusi arvestades peab eelotsusetaotluse esitanud kohus kontrollima, kas maksuhalduril olid piisavad andmed, et tuvastada, et vaatamata Dobrele ette heidetud vorminõuete rikkumisele on täidetud sisulised nõuded, mis annavad talle õiguse sisendkäibemaks maha arvata.

39 Siinkohal tuleb esile tuua, et direktiivi 2006/112 artikli 168 punktis a on ette nähtud, et mahaarvamisõiguse kasutamiseks peab huvitatud isik esiteks olema „maksukohustuslane“ selle direktiivi tähenduses ning teiseks peab maksukohustuslane kaupu või teenuseid, millele ta selle õiguse põhjendamiseks tugineb, edaspidi kasutama oma maksustatavate tehingute tarbeks ja enne peab neid kaupu või teenuseid talle tarnima või osutama mõni teine maksukohustuslane (vt selle kohta eelkõige 22. oktoobri 2015. aasta kohtuotsus PPUH Stehcomp, C?277/14, EU:C:2015:719, punkt 28, ja 19. oktoobri 2017. aasta kohtuotsus Paper Consult, C?101/16, EU:C:2017:775, punkt 39).

40 Igal juhul on Euroopa Kohus tõdenud, et kuigi nende vorminõuete rikkumised ei takista kindla tõendi esitamist selle kohta, et sisulised nõuded sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse saamiseks on täidetud, võivad sellised asjaolud viidata maksudest kõrvalehoidumise kõige lihtsama juhtumi olemasolule, kus maksukohustuslane jätab oma formaalsed kohustused tahtlikult täitmata, et pääseda maksu tasumisest (28. juuli 2016. aasta kohtuotsus Astone, C?332/15,

EU:C:2016:614, punkt 55).

41 Täpsemalt võivad sellise käibedeklaratsiooni esitamata jätmine, mis võimaldaks käibemaksu kohaldada ja selle kohaldamist maksuhalduri poolt kontrollida, takistada maksu nõuetekohast kogumist ja seega kahjustada ühise käibemaksusüsteemi tõrgeteta toimimist. Seega ei takista liidu õigus liikmesriikidel pidada selliseid rikkumisi maksudest kõrvalehoidumiseks ja keelduda sel juhul mahaarvamiseõiguse andmisest (vt selle kohta 28. juuli 2016. aasta kohtuotsus *Astone*, C-332/15, EU:C:2016:614, punkt 56).

42 Neid kaalutlusi arvesse võttes tuleb direktiivi 2006/112 artikleid 167–169, 179, artikli 213 lõiget 1, artikli 214 lõiget 1 ja artiklit 273 tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus põhikohtuasjas kõne all olevatega sarnased siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad maksuhalduril keelduda lubamast maksukohustuslasel maha arvata käibemaks, kui on tõendatud, et viimasele ette heidetud rikkumiste tõttu puuduvad maksuhalduril vajalikud andmed, et tuvastada, et sisulised nõuded kõnealuse maksukohustuslase sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse andmiseks on täidetud või et viimane tegutses selle õiguse saamiseks pettusega, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Kohtukulud

43 Kuna põhikohtuasja poolte jaoks on käesolev menetlus eelotsusetaotluse esitanud kohtus pooleli oleva asja üks staadium, otsustab kohtukulude jaotuse liikmesriigi kohus. Euroopa Kohtule seisukohtade esitamiseга seotud kulusid, välja arvatud poolte kohtukulud, ei hüvitata.

Esitatud põhjendustest lähtudes Euroopa Kohus (kümnes koda) otsustab:

Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 167–169, 179, artikli 213 lõiget 1, artikli 214 lõiget 1 ja artiklit 273 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus põhikohtuasjas kõne all olevatega sarnased siseriiklikud õigusnormid, mis võimaldavad maksuhalduril keelduda lubamast maksukohustuslasel maha arvata käibemaks, kui on tõendatud, et viimasele ette heidetud rikkumiste tõttu puuduvad maksuhalduril vajalikud andmed, et tuvastada, et sisulised nõuded kõnealuse maksukohustuslase sisendkäibemaksu mahaarvamise õiguse andmiseks on täidetud või et viimane tegutses selle õiguse saamiseks pettusega, mida peab kontrollima eelotsusetaotluse esitanud kohus.

Allkirjad

* Kohtumenetluse keel: rumeenia.